

Eervolle vermelding:

Amber Houtzager verdient volgens de jury een dikke eervolle vermelding voor haar werk 'GELABELD'. Amber laat zien dat de labels, de etiketten die op haar geplakt zijn en worden haar identiteit verbergen. Labels zoals puber, raar, stil, heks, scholier. Door de etiketten van haar af te schudden wordt haar 'ik' zichtbaar. Het werk van Amber, een drieluik op basis van een performance verrast en geeft stof tot nadenken. Het bracht mij bijvoorbeeld de gedachte dat ook wij, zoals we hier bijeen zijn, eigenlijk etiketteermachines zijn. We zijn de hele dag bezig om iemand te labelen. En ook deze jury ontkomt hier niet aan. Je hebt enkele labels van je af geschut, maar vandaag krijg je er van deze jury weer een paar bij: origineel, talentvol, jong volwassen, theateraal, conceptueel, ideeënrijk. Het werk dat je nu laat zien belooft veel voor de toekomst, zeker gezien je plannen voor een opleiding in theater en kunst. Het is aan jou om de komende jaren jury-labels van je af te schudden en te vervangen door nieuwe. Wij zien te zijner tijd graag meer van je! Van harte gefeliciteerd met deze meer dan terechte eervolle vermelding.

Over het werk van Pien Vroonland zegt de jury:

Ze krijgt de materiaalprijs voor haar film 'Beter een duif', waarin Pien zich afvraagt of een duif een mens is, of een mens een duif. Een duif wil geen mens zijn en een mens geen duif.

Een onderwerp dat door haar met humor gebracht wordt. Maar wel met een gelaagde beladen ondertoon over "er niet mee kunnen leven, maar het ook niet kunnen loslaten". Een zwaar onderwerp waarover je op een mooie manier aan het denken wordt gezet. Haar werk is kwalitatief technisch hoogstaand met surrealistische en absurdistische aspecten.

Een film in die duidelijk omlijnde hoofdstukken met daarin tevens nog 'een film in een film'. De tijdsboog heeft Pien op knappe wijze gerealiseerd met spanning, zonder een moment van verveling. Met perfect gelokaliseerde beelden in de binnenruimtes en prachtige landschappen waarin vleugels een ballon en een duif figureren.

De vertellers zijn 'echte mensen', ver verwijderd van acteurs. Pien zelf speelt een van de hoofdrollen en Mels Hoogbeem de andere. Maar Pien Vroonland verzorgde ook de productie en heeft zelf gefilmd. En last but not least komen het idee en het concept van haar.

Over het werk van Arjen Witteveen zegt de jury:

Arjan zet de toeschouwer met zijn werk op het verkeerde been. Corten staal? Zo ziet het materiaal we wel uit. Wat een humor: PU schuim zal je bedoelen. Bewerkt alsof het door een natuurlijke erosie is aangetast. Ook de erosie is met een prachtige techniek als een tweede huid o het uit het lood staande beeld aangebracht. Maar erosie kan niet zomaar op staal ontstaan, daarvoor is water nodig. Zijn werk ik grappig. We zien zwaar 'staal' gesteund door gebutste poten, als iets wat niet kan, alsof het kantelende massief zo uit beeld zou kunnen lopen.

Werk met een knipoog, speelse ernst. Want het getuigt ook van een diepere laag, een diepere betekenis.

Arjan heeft zijn werk de titel Antroporision gegeven, een samentrekking van antropos/mens en erosie. Hij lijkt daarmee aan te geven dat de aarde slijt door toedoen van de mens, maar de mens zelf ook slijt. 2022: Sleetse wezens in een sleetse wereld. Zie hier Arjans serieuze blik op de mens en natuur. Krachten die soms recht tegenover elkaar staan maar ook elkaar nodig hebben. Hij wijst op

de rol van de manipulerende mensheid, maar ook op het effect van de overmachtige natuur op materiaal en de wereld. Op wat mensen aanrichten en aanbrengen.  
Een doordacht concept in een prachtige en krachtige beeldtaal.

Arjen Witteveen krijgt ook een materiaalprijs.  
[www.Atelieraw.nl](http://www.Atelieraw.nl)

Over het werk van Natalia Grezina zegt de jury:

De jury prijst haar hoogwaardige vakmanschap in haar zorgvuldig gemaakte kunst gemaakt van plastics, polyethyleen, wol, draad, fluweel en piepkleine kraaltjes, een steentje meegenomen uit de Krim. Om Natalia's thematiek van gevlochten tranen die stromen en uiteenvallen, van rauwe wonden rood door de fijne harde kraaltjes die barsten maken in de River with thin skin, met een bloederig effect te kunnen beleven is tijd nodig. Een thematiek die ook onder de huid van de beschouwer kruipt. Maar ook een thematiek van loslaten en van tederheid die spreekt uit de verfijnde borduursels en liefdevolle verwerking van de beelden.

Werk en presentatie zorgvuldig met de eigen hand gevormd. In een diepe gelaagdheid die letterlijk door de huid heen schijnt, valt veel te ontdekken. Steeds meer. Herinneringen die een plaats krijgen maar die ook een plek gegeven worden waar ze kunnen (ver)blijven. Herinneringen waarmee je niet te koop loopt, maar die zo hun rol kunnen blijven spelen en die hier omarmd kunnen worden. Haar conceptuele uitdrukingskracht verbindt verleden met het heden en wordt opnieuw gerangschikt. De symboliek maakt het werk krachtig.

Natalia Grezina heeft de Kunstschouw Award 2022 gewonnen.  
[www.grezina.com](http://www.grezina.com)